

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

O.k., så forstår jeg spørgsmålet. En ungdomsårgang er sådan cirka på 50.000-60.000 personer. De fleste er i et eller andet uddannelsesforløb. Tilbage er der så nogle unge, som har brug for at aflevere den her straffeattest. Det er *de* unge, jeg gerne vil hjælpe, og jeg understreger jo også, at det er ganske, ganske få, der løber ind i et problem, som højrefløjen ikke vil være med til at afhjælpe.

Det er ikke en afvisning af straffeattesten, det er et forsøg på at nuancere den.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det, jeg lige studsede over, var, da ordføreren sagde om de unge, at de har fået deres straf. Det er jo rigtigt, men som jeg har forstået det, tror fru Anne Baastrup ikke på straf som virkemiddel.

Som jeg har forstået det, tror SF på de præventive virkemidler, og der vil jeg bare gerne høre, om ikke fru Anne Baastrup vil fortælle os, hvad det er for nogle præventive virkemidler, der ligger i sådan en attest, som vi taler om. For er det præventive ikke netop, at man kan risikere, at der så også er nogen, der ser den? Hvis de her attester er fuldstændig hemmelige, hvori ligger så den præventive effekt?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu kan jeg forstå, at hr. Morten Messerschmidt først er kommet ind i debatten lige her til sidst. Men det, der har været temaet fra højrefløjens side, er, at hvis ikke vi har straffeattesterne, er der ikke nogen afskrækkende effekt. Jeg har med udformningen af dette forslag netop forsøgt at tilgodese højrefløjen, så langt jeg overhovedet kunne for overhovedet at bevæge højrefløjen til at ville sikre den lille, lille marginaliserede gruppe af unge, der i dag begår kriminalitet.

Straffeattesten bevares, men vi skal bare have mulighed for at gå ind og nuancere, hvad det er, en arbejdsgiver er berettiget til at få at vide. Det er den lillebitte del, som jeg med det her forslag har ønsket at få sat til debat.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu har fru Baastrup jo siddet i Folketinget noget længere end jeg, så derfor slås man med en vis forundring over, at hun endnu ikke ved, at man

faktisk kan følge debatten uden at være til stede, at man rent faktisk kan se den på tv-skærmene. Det har jeg benyttet mig af i dag.

Det, jeg synes er centralt, er, om ikke fru Baastrup godt kan se, at det er problematisk, at man vil mindske mulighederne for at få de informationer, der ligger i straffeattesterne; at den egentlige virkning af en straffeattest jo ligger i, at den, der har begået forbrydelsen, rent faktisk risikerer, at der er nogen, som ser, hvad der står i straffeattesten.

Når man er med til at hemmeligholde og lave sådanne hemmelige registre, som jeg forstår at fru Anne Baastrup arbejder hen imod, fjerner man jo også den præventive virkning, der ligger i straffeattesten. Er det ikke rigtigt? Jo færre, der ser straffeattesten, jo mindre afholder de kriminelle sig vel fra at få noget skrevet på straffeattesten, for jo færre, der læser straffeattesten, jo mere ligegyldigt er det jo, hvad der står i den.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, at hr. Morten Messerschmidt roder noget sammen. Det, der har været afgørende for os med det her forslag, er at få sat til debat, hvordan højrefløjen vil sikre, at man på en eller anden måde kan hjælpe de unge, der har lavet én fejltagelse, og som skal have et arbejde som flaskedreng, som skal have en eller anden form for fastansættelse i en virksomhed, for de bliver afvist, hvis straffeattesten er beskidt. Det er det, der er problemet. Det er heldigvis en meget lille gruppe, for de unge i dag begår ikke kriminalitet. Det er overskriften på Danmarks ungdom i dag.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg kan kun være enig i, at det er en meget, meget lille del, der laver kriminaliteten, og at langt, langt de fleste heldigvis ikke begår kriminalitet. Men vi skulle jo gerne have de sidste med, altså få dem stoppet i at begå kriminalitet. Derfor stod jeg i og for sig og beundrede det foredrag lidt, som fru Anne Baastrup holdt, om, hvad det betyder at have en ren straffeattest. Kunne vi ikke gå ud og holde det foredrag for de unge mennesker, så vi fik de sidste med?

Så vil jeg, hvis jeg skal være lidt konstruktiv og komme med konstruktive spørgsmål, spørge, hvem der skal vurdere, hvad der er væsentligt, med hensyn til hvad der skal stå eller ikke stå på